

119

MINISTRIES

"Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs."

Kledingstukken en Wijnzakken (Markus 2:18-22)

In Markus 2 gaf Jezus, Zijn Hebreeuwse naam is *Jesjoea*, een gelijkenis die de gelijkenis van de wijnzakken wordt genoemd. Deze gelijkenis staat ook in Mattheüs 9 en Lukas 5. In tegenstelling tot veel andere gelijkenissen van Jesjoea, geven de Evangelieën ons geen uitleg over wat deze gelijkenis betekent, dus moeten we ons best doen om het te interpreteren. In deze studie gaan we een interpretatie van deze gelijkenis geven. Daarbij gaan we eerst de meest populaire interpretatie bekijken en geven we aan waarom die interpretatie niet goed genoeg is. We zullen dan veel geschiedenis in de Bijbel gaan doornemen en onze eigen interpretatie van deze beroemde gelijkenis presenteren.

Laten we eerst de gelijkenis in de context gaan lezen. Jesjoea gaf deze gelijkenis als antwoord op een vraag over het vasten:

Markus 2:18

En de discipelen van Johannes en van de Farizeeën vastten; en zij kwamen en zeiden tegen Hem: Waarom vasten de discipelen van Johannes en van de Farizeeën wel en waarom vasten Uw discipelen niet?

Om deze vraag te beantwoorden, geeft Jesjoea in de volgende vier verzen drie gelijkenissen:

Markus 2:19-22

En Jezus (Jesjoea) zei tegen hen: De bruiloftsgasten kunnen toch niet vasten terwijl de bruidegom bij hen is? Zolang zij de bruidegom bij zich hebben, kunnen zij niet vasten, maar de dagen zullen komen dat de bruidegom van hen weggenomen zal zijn, en dan, in die dagen, zullen zij vasten. En niemand naait een lap niet-gekrompen stof op een oud bovenkleed; anders scheurt de nieuwe aangenaaide lap iets af van het oude bovenkleed en ontstaat er een ergere scheur. Ook doet niemand nieuwe wijn in oude leren zakken; anders doet de nieuwe wijn de zakken barsten en stroomt de wijn eruit en gaan de zakken verloren; maar nieuwe wijn moet men in nieuwe zakken doen.

Voordat we uitgebreid ingaan op de betekenis van deze gelijkenissen, zijn er een paar dingen die we meteen kunnen opmerken. Allereerst is de betekenis van de tweede en derde gelijkenis duidelijk hetzelfde. Je kan geen nieuwe lap gebruiken om een oud kledingstuk te repareren en nieuwe wijn kan niet in oude zakken worden gedaan. Doe je dat wel dan gaan dingen kapot.

Deze dingen zijn meteen helder, maar niet meteen duidelijk is wat deze gedachten te maken hebben met vasten of niet vasten. Ten tweede is het ook niet meteen duidelijk hoe deze twee gelijkenissen zich verhouden tot de eerste, over het vasten in het bijzijn van de bruidegom. Maar omdat deze drie gelijkenissen allemaal werden verteld als antwoord op een enkele vraag, moet het mogelijk zijn om ze alle drie met elkaar te verbinden. Ten derde moeten we erkennen dat deze gelijkenissen in feite werden gegeven als antwoord op een specifieke vraag. Elke adequate interpretatie van deze gelijkenissen zou een antwoord moeten geven op die vraag. Die vraag is: waarom vasten de discipelen van Jesjoea niet zoals de Farizeeën?

Zoals we eerder vermeldde, is er een populaire verklaring van deze gelijkenissen. Als die verklaring toereikend is, dan is er weinig reden om met onze eigen verklaring te komen. Laten we dus beginnen met het onderzoeken van die interpretatie en kijken of het ons inzicht geeft in wat deze gelijkenis betekent.

De populaire interpretatie gaat als volgt: Allereerst wordt de bruidegom in vers 19 geïnterpreteerd als een metafoor voor Jesjoea Zelf. Zoals een artikel van een evangelische website zegt:

De eerste gelijkenis gaat over een bruidegom met zijn bruidsjonkers op een bruiloftsfeest. Jezus wil duidelijk maken dat het vasten tijdens het bruiloftsfeest zinloos is. In dit verhaal is Jezus de bruidegom, en terwijl Hij rondloopt in deze wereld, is het een tijd om te feesten omdat Hij de vervulling is van hun Messiaanse profetieën.

- "What is the meaning of the parables of fasting at the wedding feast, the old cloth, and the wineskins?" *Got Questions?* www.gotquestions.org

Ten tweede worden het nieuwe kledingstuk en de nieuwe wijn in de verzen 21 en 22 uitgelegd als metaforen voor het geloof in Jezus, terwijl het oude kledingstuk en de oude wijnzakken worden uitgelegd als metaforen voor de oude religieuze normen, die worden gelijkgesteld aan zowel de Farizeïsche praktijken als de Wet van Mozes. Hetzelfde artikel geeft aan:

Deze twee gelijkenissen illustreren het feit dat je oude religieuze inzettingen niet kunt vermengen met een nieuw geloof in Jezus. De discipelen van Jezus vastten niet samen met de Farizeeën en de discipelen van Johannes, omdat zij nu onder het nieuwe verbond stonden van de genade en het geloof in Christus. Zoals eerder vermeld, vervulde Jezus de wet; Daarom is het niet meer nodig om door te gaan met deze oude praktijken. Jezus kan niet worden toegevoegd aan een op werken gebaseerde religie. In het geval van de Farizeeën gingen ze onder in hun eigen zelfingenomenheid, en het geloof in Jezus kan niet worden gecombineerd met zelfingenomen rituelen.

- "What is the meaning of the parables of fasting at the wedding feast, the old cloth, and the wineskins?" *Got Questions?* www.gotquestions.org

Volgens deze interpretatie noemt Jesjoea zichzelf dus de "bruidegom" en zegt Hij dat Zijn discipelen, de "bruiloftsgasten", niet zullen vasten terwijl Hij bij hen is. Hij zegt verder dat Zijn nieuwe geloof, Zijn nieuwe verbond, onverenigbaar is met de leringen van de Farizeeën, die gebaseerd waren op het oude verbond. Hij illustreert dit door te praten over wat er gebeurt als er een nieuwe lap stof op oude kleding wordt genaaid, of nieuwe wijn in oude wijnzakken wordt gedaan.

Op het eerste gezicht lijkt deze uitleg van de gelijkenissen logisch. Maar als we deze interpretatie nauwkeurig onderzoeken, ontdekken we dat het zichzelf eigenlijk tegenspreekt, en daarnaast is het ook in tegenspraak met enkele andere leringen van Jesjoea. Om dit aan te tonen, zullen we drie grote problemen laten zien bij deze interpretatie om aan te geven waarom we een betere verklaring nodig hebben voor deze gelijkenissen.

Waarom Zullen de Discipelen de Wijnzakken Vernietigen?

De populaire interpretatie zegt dat Jesjoea de "bruidegom" is, die in vers 19 wordt genoemd, en dat de discipelen de "bruiloftsgasten" zijn. Vers 19 betekent dat de discipelen zich niet zullen houden aan de vastentraditie van de Farizeeën zolang Jesjoea bij hen is. Maar Vers 20 zegt het volgende:

Markus 2:20

... maar de dagen zullen komen dat de bruidegom van hen weggenomen zal zijn, en dan, in die dagen, zullen zij vasten.

De populaire interpretatie zegt dus dat Jesjoea en de discipelen niet deelnemen aan het vasten van de Farizeeën omdat Jesjoea bij hen is, maar als Jesjoea is opgevaren, zullen ze weer samen met de Farizeeën vasten.

De woorden van Jesjoea in vers 20 vertonen een enorme inconsistentie in deze interpretatie. Waarom? Omdat de populaire interpretatie aangeeft dat de verzen 21 en 22 duidelijk willen maken dat het geloof in Jesjoea onverenigbaar is met de leringen van de Farizeeën. Er staat dat het "toevoegen van Jezus aan een op werken gebaseerde religie" hetzelfde zou zijn als oude zakken vullen met nieuwe wijn. Welnu, als dat het geval is, hoe kunnen de discipelen dan deelnemen aan het vasten van de Farizeeën nadat Jesjoea is opgevaren? Is het geloof in Jesjoea wel of niet verenigbaar met de leer van de Farizeeën? Wil Jesjoea dat Zijn discipelen de wijnzakken figuurlijk vernietigen? Waarom zegt Hij dat ze weer zullen vasten? Vers 20 ondermijnt wat de populaire interpretatie zegt over de verzen 21 en 22. Als we verder lezen in die verzen, vinden we nog een tweede probleem.

Zijn de Leringen van Jesjoea "Nieuwe Wijn"?

Een ander groot probleem met de populaire interpretatie is de symboliek die in vers 22 aan de "nieuwe wijn" wordt gegeven. Er staat dat de "nieuwe wijn" een verwijzing is naar het geloof in Jesjoea. Waarom is dat een probleem? Welnu, wanneer nieuwe wijn tegenover oude wijn wordt geplaatst, wordt beweerd dat nieuwe wijn slechter is. Naarmate wijn ouder wordt, wordt het begeerlijker en duurder. Zoals de Talmoed stelt:

Een man moet geen nieuwe wijn voor oude laten doorgaan als hij zijn vriend een drankje geeft, want dat is een soort roof.

-Klein Tractaat Derech Eretz Rabbah 8:5 (www.sefaria.org)

Deze mindere kwaliteit-uitspraak van nieuwe wijn is de reden waarom de apostelen in Handelingen 2:13 werden bespot met de zinsnede: "zij zijn vol nieuwe wijn. (ESV)" Omdat nieuwe wijn van mindere kwaliteit is, is het goedkoper. De implicatie is dat de discipelen veel goedkope wijn kochten en dronken werden.

Nu wordt nieuwe wijn niet altijd in een negatief daglicht gesteld; Want voordat wijn oud en beter wordt, moet het eerst nieuw worden aangemaakt. Maar elke keer dat het wordt vergeleken met oude wijn, wordt gezegd dat nieuwe wijn van mindere kwaliteit is, en in deze gelijkenis wordt het vergeleken met oude wijn. In Lukas 5, een parallel verslag van Markus 2, eindigt Jesjoea deze gelijkenissen met de volgende woorden:

Lukas 5:39

En niemand die oude wijn drinkt, wil meteen nieuwe, want hij zegt: **De oude is beter.**

Bedenk dat Jesjoea in de populaire interpretatie zegt dat als je in Hem gelooft, wat "nieuw" is, veel beter is dan de wegen van de Farizeeën, die "oud" zijn. Welnu, als Jesjoea dat echt zegt, waarom zou Hij Zijn geloof dan "nieuwe wijn" noemen, wat een inferieur product is? Als Hij duidelijk wil maken dat iets nieuws beter is dan iets ouds, dan zou Hij geen wijn moeten gebruiken om dat duidelijk te maken. Hij had kunnen praten over versgebakken brood en het kunnen vergelijken met oud of oud geworden brood, of Hij had kunnen praten over fris water uit een bron en het kunnen vergelijken met oud stilstaand water uit een vijver. Hij had heel andere metaforen kunnen gebruiken die veel toepasselijker zouden zijn geweest. Wijn zou je moeten gebruiken om aan te geven at *oudere* dingen beter zijn, niet hoe *nieuwere* dingen beter zijn. Het is dus onzinnig als Jesjoea Zijn geloof of Zijn leringen "nieuwe wijn" zou noemen. Het lijkt er dus sterk op dat de populaire interpretatie dit deel verkeerd had.

Welke Vraag Beantwoordt Jesjoea?

Een derde probleem met deze populaire interpretatie is dat dit het antwoord van Jesjoea volledig loskoppelt van de vraag. De interpretatie beweert dat twee dingen hetzelfde zijn, terwijl ze eigenlijk totaal verschillend zijn. Nogmaals, dit is wat wordt beweerd:

Deze twee gelijkenissen illustreren het feit dat je oude religieuze inzettingen niet kunt vermengen met nieuw geloof in Jezus. De discipelen van Jezus vastten niet samen met de Farizeeën en de discipelen van Johannes, omdat zij nu onder het nieuwe verbond van genade en geloof in Christus stonden. Zoals eerder vermeld, vervulde Jezus de Wet; Daarom is het niet meer nodig om door te gaan met de oude rituelen.

- "What is the meaning of the parables of fasting at the wedding feast, the old cloth, and the wineskins?" *Got Questions?* www.gotquestions.org

Zoals je kunt zien, stelt deze interpretatie de inzettingen van de Farizeeën gelijk aan de Wet van God. Maar de inzettingen van de Farizeeën en de Wet van God waren helemaal niet hetzelfde. De Wet van God vereist bijvoorbeeld geen regelmatig vasten, wat de inzetting was waar Jesjoea in Markus 2:18 over werd bevraagd. Dat was geen gebod van God, maar een Farizeïsche traditie. Sterker nog, Jesjoea zegt dat de Farizeeën zichzelf *niet* aan de Wet van God houden:

Mattheüs 23:27-28

Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u bent als de witgepleisterde graven, die vanbuiten wel mooi lijken, maar vanbinnen zijn ze vol doodsbeenderen en allerlei onreinheid. Zo lijkt u ook wel vanbuiten rechtvaardig voor de mensen, maar vanbinnen bent u vol huichelarij en wetteloosheid.

Markus 7:5-8

Daarna vroegen de Farizeeën en de schriftgeleerden Hem: Waarom wandelen Uw discipelen niet volgens de overlevering van de ouden, maar eten zij het brood met ongewassen handen? Maar Hij antwoordde hun: Terecht heeft Jesaja over u, huichelaars, geprofeteerd zoals er geschreven staat: Dit volk eert Mij met de lippen, maar hun hart houdt zich ver bij Mij vandaan. Maar tevergeefs eren zij Mij door leringen te onderwijzen die geboden van mensen zijn. **Want terwijl u het gebod van God nalaat, houdt u zich aan de overlevering van de mensen, ...**

Johannes 7:19

Heeft Mozes u niet de wet gegeven? En **niemand van u doet de Wet**. Waarom probeert u Mij te doden?

Deze verzen, en vele andere, laten zien hoe Jesjoea dacht over de praktijken van de Farizeeën. Jesjoea stelde de praktijken van de Farizeeën niet gelijk aan het houden van de Wet van God; integendeel, Hij berispte de Farizeeën voortdurend voor *het overtreden* van de Wet van God. Hij zei dat ze meer waarde hechtten aan hun eigen tradities dan aan de geboden van God. Waarom gaat de populaire interpretatie van deze gelijkenis er dan van uit dat de praktijken van de Farizeeën en de Wet van God uitwisselbare dingen zijn? Jesjoea, die de gelijkenis geeft, denkt duidelijk dat ze helemaal niet uitwisselbaar zijn.

Deze vermenging van de Wet van Mozes met de leringen van de Farizeeën leidt bij deze interpretatie nog tot een ander probleem. Bedenk dat de vraag die in vers 18 aan Jesjoea werd gesteld, was: "**Waarom vasten de discipelen van Johannes en van de discipelen de Farizeeën wel en waarom vasten Uw discipelen niet?**" Het vasten waar ze naar vroegen was een traditie van de Farizeeën. Deze traditie heeft niets te maken met de Wet van God, of met Gods verbond met Israël. Maar de populaire interpretatie wil ons doen geloven dat toen Jesjoea werd ondervraagd over deze Farizeïsche traditie, Hij hen beantwoordde door te zeggen dat Hij het oude verbond van Israël had vervangen door een nieuw verbond. Als dat de betekenis was van Zijn antwoord, dan is dat geen antwoord op hun vraag.

Het verbond van Israël en de Farizeïsche traditie waren totaal verschillende dingen. De Wet van God vereist geen regelmatig vasten en maakt er zelfs geen vermelding van. Dus waarom zou Jesjoea de Wet überhaupt noemen in het antwoord op hun vraag? Het simpele antwoord is dat Hij dit niet zou doen en dat ook niet heeft gedaan. Noch het verbond van God, noch Mozes, noch de Wet worden in deze gelijkenissen genoemd. Sterker nog, als we de context van Markus 2 onderzoeken, zien we dat Mozes of het verbond nergens in het hoofdstuk worden genoemd. Ze worden ook niet genoemd in Lukas 5 of Mattheüs 9, de parallelle verslagen van dezelfde reeks gebeurtenissen.

Dus, afgezien van de andere problemen, is de populaire interpretatie op dit punt bizar. Het voegt het Sinaï-verbond toe aan een passage waar de context over iets heel anders gaat, en het portretteert Jesjoea als iemand die irrelevante antwoorden geeft op de vragen die Hem worden gesteld. Dit deel van de populaire interpretatie is onlogisch en tekstueel failliet. Het is op geen enkele manier verbonden met de werkelijk dingen die in dit deel van de Bijbel worden besproken, en het is flagrant in tegenspraak met wat Jesjoea op andere momenten zei.

Een Beter Fundament

Er zijn ook andere twijfelachtige dingen aan deze populaire interpretatie, maar deze drie grote problemen tonen aan dat het geen goede uitleg is van deze gelijkenissen. Als de gelijkenissen over wijn en kleding aangeven dat de leer van Jesjoea onverenigbaar is met de leer van de Farizeeën, dan is vers 20, waar staat dat de bruiloftsgasten weer zullen gaan vasten, op zijn best verwarrend en in het slechtste geval ronduit tegenstrijdig. Als de gelijkenis van de wijnzakken duidelijk wil maken dat nieuw dingen beter zijn dan oude dingen, dan maakt het voorbeeld van wijn eigenlijk het tegenovergestelde duidelijk. En als deze gelijkenissen eigenlijk duidelijk willen maken dat Jesjoea het oude verbond van Israël vervangt door een nieuw verbond, komen we het probleem tegen dat Hij helemaal geen vraag kreeg over het Mozaïsche verbond, en bovendien wordt het Mozaïsche verbond nergens in Markus hoofdstuk 2 genoemd. Het lijkt erop dat we een interpretatie van deze gelijkenissen nodig hebben die logischer en tekstueel consistent is. We hebben een betere interpretatie nodig.

Wat zou dan een betere interpretatie zijn? Waarom vasten de discipelen van Jesjoea niet zoals de discipelen van Johannes of de Farizeeën? Wat is de betekenis van de gelijkenissen die Jesjoea gaf als antwoord op die vraag?

Om dit te beantwoorden, moeten we wat graven. Eerst gaan we dieper in op de vraag die aan Jesjoea werd gesteld. Waar ging dit vasten over? Waarom vonden de Farizeeën het belangrijk? Waarom verwachtten ze dat Jesjoea ook met hen mee zou vasten? Als we de vraag begrijpen die aan Jesjoea werd gesteld, moet dat ons meer inzicht geven in Zijn antwoord. Ten tweede zullen we bekijken wat Jesjoea heeft gezegd over het vasten in Zijn andere onderwijs. Wat Hij ook maar in deze gelijkenis heeft gezegd moet op zijn minst overeen komen met wat Hij op andere momenten hierover heeft gezegd. Ten derde vermeldt de Bijbel wat andere profeten hebben gezegd als zij werden ondervraagd over het vasten, dus gaan we die passages ook onderzoeken. Wat Jesjoea in deze gelijkenissen over het vasten zegt, moet overeenkomen met de dingen die God door Zijn profeten over het vasten heeft gezegd. Ten vierde zullen we kijken naar een deel van de context van Markus hoofdstuk 2. Markus beschrijft de gebeurtenissen in zijn Evangelie op een bepaalde manier om een samenhangend verhaal te vertellen, en deze gelijkenissen zullen waarschijnlijk netjes in dat verhaal passen. Uiteindelijk zullen we al deze dingen met elkaar verbinden om een interpretatie te vormen die Schriftuurlijk logischer en consistent is dan degene die het meest populair is geworden.

Waarom Vastten de Farizeeën?

Laten we eerst onderzoeken wat dit vasten van de Farizeeën inhield. Markus hoofdstuk 2 geeft niet expliciet aan waarom dit vasten werd gedaan, maar we kunnen andere historische en Bijbelse bronnen gebruiken om daar meer over te leren.

Het eerste wat bij dit vasten opvalt is dat het als een groep werd gedaan. Het was geen vasten waar iemand voor kiest om er voor een persoonlijke reden aan deel te nemen, maar het was een vasten waar een groep mensen zich gezamenlijk aan hield. Dit soort gezamenlijke vasten bestaan al heel lang in het Jodendom. De Talmoed beschrijft vier vastendagen die elk jaar werden gevierd. Er staat:

We zijn verplicht om te vasten op de 9e Av, [en] op de 17e van Tammuz, en op de 3e van Tishrei, en op de 10e van Teves vanwege de slechte gebeurtenissen die op die [dagen] plaatsvonden.

-Sulsan Arakh, Oras Syme 549:1 (Wob.Separia.org)

Deze vastendagen werden elk jaar gehouden, en het waren dagen om te rouwen over rampen die Israël waren overkomen, waaronder de verwoesting van de Tempel van Salomo. Dit zijn waarschijnlijk dezelfde vier "vasten" die in Zacharia hoofdstuk 8 worden genoemd:

Zacharia 8:18-19

Het woord van de HEERE [JHWH] van de legermachten kwam tot mij: Zo zegt de HEERE [JHWH] van de legermachten: Het vasten in de vierde, het vasten in de vijfde, het vasten in de zevende en het vasten in de tiende ...

Hoewel het waarschijnlijk is dat deze jaarlijkse vastendagen in de tijd van Jesjoea werden gevierd, is het onwaarschijnlijk dat dit de vastendagen zijn waarover Jesjoea in Markus 2 werd bevraagd. In het parallelle verslag in Lukas 5 staat dat het vasten waarnaar Jesjoea werd gevraagd, "dikwijls" werd gedaan:

Lukas 5:33

En zij zeiden tegen Hem: Waarom vasten de discipelen van Johannes **dikwijls** en doen zij gebeden, en evenzo ook de discipelen van de Farizeeën, maar die van U eten en drinken?

Vier keer per jaar is niet bepaald "dikwijls", dus het is waarschijnlijker dat het vasten waar Jesjoea naar werd gevraagd een andere Farizeïsche traditie was, waarin ze twee keer per week vastten. Over deze traditie lezen we in Lukas hoofdstuk 18:

Lukas 18:9-14

En Hij sprak ook met het oog op sommigen die van zichzelf overtuigd waren dat zij rechtvaardig waren en alle anderen minachtten, deze gelijkenis: Twee mensen gingen naar de tempel om te bidden. De één was een Farizeeër en de ander een tollenaar. De Farizeeër stond daar en bad dit bij zichzelf: O God, ik dank U dat ik niet ben zoals de andere mensen: rovers, onrechtvaardigen, overspelers of ook als deze tollenaar. **Ik vast tweemaal per week.** Ik geef tienden van alles wat ik bezit. En de tollenaar bleef op een afstand staan en wilde ook zelfs zijn ogen niet naar de hemel opheffen, maar sloeg op zijn borst en zei: O God, wees mij, de zondaar, genadig. Ik zeg u: Deze man ging gerechtvaardigd terug naar zijn huis, in tegenstelling tot die andere. Want ieder die zichzelf verhoogt, zal vernederd worden en wie zichzelf vernedert, zal verhoogd worden.

Deze Joodse gewoonte om twee keer per week te vasten wordt ook bevestigd in de Didache, een gids voor christelijke praktijken die iets voor 300 n.Chr. werd geschreven. Daarin staat:

Laat uw vasten niet samenvallen met dat van de huichelaars. Die vasten immers op de tweede en vijfde [dag] na de sabbat; u zult dus vasten op de vierde [dag na de sabbat] en de [dag van de] voorbereiding [op de sabbat].

-Didache, hoofdstuk 8 (www.sacred-texts.com) en de Nederlandse versie

De latere Joodse traditie schrijft ook een vasten voor met exact dit schema, vasten op de tweede en vijfde dag van de week. De Talmoed stelt:

... als privé personen de vastendagen begonnen te houden, moeten ze op maandag, donderdag en de daarop volgende maandag vasten;

- Taanit 10a (www.sefaria.org)

Dus, aangezien het Farizeïsche vasten, waar Jesjoea naar werd gevraagd, "dikwijls" plaatsvond, lijkt het erop dat dit dezelfde maandag en donderdag vasten was waar deze andere bronnen van getuigen. Bovendien hield dit vasten waarschijnlijk meer in dan je alleen onthouden van voedsel. De Talmoed zegt opnieuw:

Als deze (drie vastendagen) zijn verstreken zonder dat hun gebeden gunstig zijn verhoord, zal het Hooggerechtshof nog drie openbare en algemene vastendagen uitvaardigen; Op de daaraan voorafgaande nachten is het niet toegestaan om te eten of te drinken, en op de vastendagen mag je NIET werken, baden, je lichaam zalven, schoenen dragen of je samenlevingsplicht vervullen, en de openbare badlocaties moeten worden gesloten.

- *Taanit* 12b (www.sefaria.org)

Deze aanvullende verboden, met name met betrekking tot het baden en het zalven van het lichaam, worden genoemd in een andere uitspraak van Jesjoea over het vasten, in Mattheüs 6:

Mattheüs 6:16-18

En wanneer u vast, toon dan geen droevig gezicht, zoals de huichelaars. Zij vervormen namelijk hun gezicht, zodat zij door de mensen gezien worden als zij vasten. Voorwaar, Ik zeg u dat zij hun loon al hebben. Maar u, als u vast, **zalf dan uw hoofd en was uw gezicht**, zodat het door de mensen niet gezien wordt als u vast, maar door uw Vader, Die in het verborgene is; en uw Vader, Die in het verborgene ziet, zal het u in het openbaar vergelden.

Waarschijnlijk zijn het dus deze vastendagen waar Jesjoea over werd bevraagd, die twee keer per week in acht werden genomen. Het waren dagen van rouw en verdriet, waar men zich mogelijk naast voedsel ook van andere soorten genoegens onthielden.

We willen ook vermelden dat deze vasten-tradities waren ingesteld door de Farizeeën, en geen geboden waren van God. Dit vasten vinden we niet terug de Wet van God en maken geen deel uit van Gods verbond, maar het zijn tradities van mensen. Dit is dus wat dit vasten inhield, maar wat was het doel ervan? Waarom werd dit vasten ingesteld en wat moesten ze bewerken?

Hoewel we moeilijk met zekerheid kunnen zeggen waarom dit vasten werd gedaan, kunnen we nog wat meer aanwijzingen vinden in de Talmoed. De Talmoed beschrijft een aantal situaties die aanleiding kunnen zijn voor openbare vastendagen. De meest voorkomende daarvan is droogte; Vasten maakte deel uit van een proces waarbij God werd gevraagd om regen (*Taanit 10a*). Maar er waren ook andere redenen om openbare vastendagen uit te roepen. De Talmoed zegt:

... En evenzo, als een stad wordt geteisterd door een dodelijke epidemie of instortende gebouwen, dan vast die stad en roept het uit, en alle omliggende gebieden vasten, maar roepen het niet uit. Rabbi Akiva zegt: Ze roepen het uit, maar vasten niet.

... Om de volgende calamiteiten roepen ze het overal uit: vanwege een plaag; voor meeldauw; voor sprinkhanen; voor rupsen, de soort sprinkhaan die in grote zwermen opkomt en op een bepaalde plaats neerdaalt; voor gevaarlijke beesten die een stad zijn binnengedrongen; en voor het zwaard, d.w.z. de legioenen van een binnenvallend leger. De reden waarom ze het uitroepen bij deze calamiteiten, is omdat deze calamiteiten zich verspreiden.

- *Taanit* 19a (www.sefaria.org)

In de tijd van de bediening van Jesjoea werd Israël bezet door een binnengevallen leger, het leger van Rome. Volgens de Talmoed zou dat dus voldoende reden zijn geweest om een tijd van vasten af te kondigen en God aan te roepen. Er kan heel goed een heel andere reden zijn geweest, maar wat het ook was, de rechtvaardiging voor het vasten was hoogstwaarschijnlijk een soort calamiteit of ongewenste situatie.

Wat betreft de bedoeling van het vasten, de meest waarschijnlijke verklaring is dat het was bedoeld als uiting van verdriet, wat God ertoe zou brengen om de vastende mensen genadig te zijn en hun verzoeken in te willigen. Er zijn veel voorbeelden waar deze denkwijze werd toegepast op het vasten. Eén voorbeeld daarvan is het vasten van koning David, na zijn affaire met Bathseba.

2 Samuël 12:15-18

... En de HEERE (JHWH) trof het kind dat de vrouw van Uria David gebaard had, zodat het ongeneeslijk ziek werd. David zocht God voor het jongetje; David vastte streng en toen hij naar binnen ging om te overnachten, ging hij op de grond liggen. Toen stonden de oudsten van zijn huis op en kwamen bij hem om hem van de grond te doen opstaan; hij wilde echter niet, en at geen brood met hen. Het gebeurde op de zevende dag dat het kind stierf. ...

2 Samuël 12:20-23

Toen stond David op van de grond, waste en zalfde zich en wisselde van kleding. Hij ging het huis van de HEERE (JHWH) binnen en boog zich neer. Daarna kwam hij in zijn huis en vroeg om eten; zij zetten hem voedsel voor en hij at. Toen zeiden zijn dienaren tegen hem: Wat betekent dit wat u gedaan hebt? Om het levende kind hebt u gevast en gehuild, maar nadat het kind gestorven is, bent u opgestaan en hebt u de maaltijd gebruikt. Hij zei: **Toen het kind nog leefde, heb ik gevast en gehuild, want ik zei: wie weet, is de HEERE (JHWH) mij genadig, zodat het kind in leven blijft. Maar nu is het dood; Waarom zou ik nu vasten? Zal ik hem nog terug kunnen halen?** Ik zal wel naar hem toe gaan, maar hij zal niet bij mij terugkomen.

David vast hier in een poging om God ervan te overtuigen om het leven van zijn kind te sparen; maar zodra hij ziet dat God niet zal worden overgehaald om zijn verzoek in te willigen, stopt hij met vasten. Dit is de gebruikelijke logica achter het vasten; als gebed alleen niet genoeg is om Gods aandacht te trekken, dan kunnen gebed en vasten effectiever zijn. We kunnen in dit geval zien dat het vasten niet heeft gewerkt, maar we zien ook de logica ervan.

Dus hoewel we niet precies weten waarom de Farizeeën en de discipelen van Johannes vastten, weten we wel dat ze wilden dat God hen op de een of andere manier zou helpen. Aangezien ze gezamenlijk vastten, is het waarschijnlijk dat ze niet persoonlijk om hulp vroegen, maar eerder om hulp die een probleem van de hele natie zou oplossen. Dit probleem kan de Romeinse bezetting van hun land zijn of iets anders. Wat het probleem ook was, ze dachten dat ze met hun vasten God konden overtuigen om hen te helpen, om hun natie genadig te zijn.

Deze Farizeeën vastten dus twee keer per week in de hoop dat ze de genade van God zouden ontvangen. In Markus 2:18 vragen ze Jesjoea waarom Zijn discipelen niet hetzelfde doen. Hun vraag ging dus niet alleen over de reden waarom Jesjoea's discipelen aten. Dit was geen toevallige vraag over hun eetgewoontes. Ze dachten dat hun traditie om te vasten God zou motiveren om hen genadig te zijn. Ze vroegen dus eigenlijk waarom de discipelen van Jesjoea God niet om genade smeekten. Willen ze de genade van God niet? Zoals we zullen zien, laat het antwoord van Jesjoea een grote tekortkoming zien van hun traditie, omdat ze de genade van God genade niet zullen verkrijgen door te vasten.

Wat Onderwees Jesjoea Over Het Vasten?

Voordat we ingaan op het antwoord van Jesjoea bekijken we eerst wat Jesjoea zegt over het vasten in Zijn andere onderwijs. Denkt Hij dat vasten een goede zaak is? Laten we beginnen met het lezen van een eerder genoemde passage:

Mattheüs 6:16-18

En wanneer u vast, toon dan geen droevig gezicht, zoals de huichelaars. Zij vervormen namelijk hun gezicht, zodat zij door de mensen gezien worden als zij vasten. Voorwaar, Ik zeg u dat zij hun loon al hebben. Maar u, als u vast, **zalf dan uw hoofd en was uw gezicht**, zodat het door de mensen niet gezien wordt als u vast, maar door uw Vader, Die in het verborgene is; en uw Vader, Die in het verborgene ziet, zal het u in het openbaar vergelden.

Hier onderwijst Jesjoea dat iemand die aan het vasten is, zich niet moet onthouden van persoonlijke hygiëne. Hij zegt dat de reden waarom de mensen hun gezicht niet wassen en geen olie op hun hoofd smeren, gewoon was om iedereen te laten weten dat ze vastten; Eigenlijk doen deze dingen alleen om hun uiterlijk te veranderen, zodat ze er rechtvaardig uitzien in de ogen van andere mensen. Hij zegt dat het belangrijker is om echt rechtvaardig te zijn, want dat is wat God ziet. Als ons vasten alleen een uiterlijk vertoning wordt van onze rechtvaardigheid, maar we vanbinnen eigenlijk niet rechtvaardig zijn, dan bereiken we daar niets mee in de ogen van God. Jesjoea maakt een soortgelijke opmerking over het vasten in Lukas 18:

Lukas 18:9-14

En Hij sprak ook met het oog op sommigen die van zichzelf overtuigd waren dat zij rechtvaardig waren en alle anderen minachtten, deze gelijkenis: Twee mensen gingen naar de tempel om te bidden. De één was een Farizeeër en de ander een tollenaar. De Farizeeër stond daar en bad dit bij zichzelf: O God, ik dank U dat ik niet ben zoals de andere mensen: rovers, onrechtvaardigen, overspelers of ook als deze tollenaar. **Ik vast tweemaal per week**. Ik geef tienden van alles wat ik bezit. En de tollenaar bleef op een afstand staan en wilde ook zelfs zijn ogen niet naar de hemel opheffen, maar sloeg op zijn borst en zei: O God, wees mij, de zondaar, genadig. Ik zeg u: Deze man ging gerechtvaardigd terug naar zijn huis, in tegenstelling tot die andere. Want ieder die zichzelf verhoogt, zal vernederd worden en wie zichzelf vernedert, zal verhoogd worden.

Hier laat Jesjoea duidelijk het verschil zien tussen een Farizeeër die twee keer per week vast om zichzelf te verhogen, en een tollenaar die echt spijt heeft van zijn zonden en berouw heeft voor God. Hij zegt dat de zondaar, die zichzelf vernedert, de persoon is die gerechtvaardigd wordt, niet de Farizeeër die zichzelf verhoogt. Het nederige berouw van de zondaar is superieur aan het opschepperige vasten van de Farizeeër.

In beide passages is Jesjoea kritisch over de tradities van dit vasten van de Farizeeën. Hij beschouwt deze tradities als ijdel. Hij zegt dat dit een persoon niet rechtvaardigt voor God, maar dat ze alleen dienen om jezelf te verhogen boven andere mensen. Hij is met name kritisch over de Farizeeër in de gelijkenis, die ervoor kiest om twee keer per week te vasten en tegelijkertijd zijn broer minachtend behandelt. Het gevolg is dat, hoewel de Farizeeër vast om de genade van God te ontvangen, hij die genade niet zal ontvangen.

Daarentegen zal degene die zich werkelijk voor God vernedert, Gods genade wel ontvangen. Als deze Farizeeër werkelijk de genade van God wil ontvangen, moet hij ophouden om zijn broer minachtend te behandelen en zich over hem ontfemen. Zoals Jesjoea ook aangaf in Mat 5:7:

Mattheüs 5:7

Zalig zijn de barmhartigen, want aan hen zal barmhartigheid bewezen worden.

Deze uitspraak komt rechtstreeks uit een Psalm, die ook trots en minachting veroordeelt:

Psalm 18:26-28

Tegenover de goedertierene toont U Zich goedertieren, tegenover de oprechte man oprecht. Tegenover de reine toont U Zich rein, maar tegenover de slinkse toont U Zich een Strijder. Want U verlost het ellendige volk, maar de hoogmoedige ogen vernedert U.

Het consistente onderwijs van Jesjoea, door de Evangelien heen, geeft aan dat het belangrijker is om nederig te zijn en anderen genade te betonen dan om deel te nemen aan de rituelen van het vasten. God zal zich ontfemen over degenen die barmhartig zijn, maar Hij zal geen barmhartigheid betonen aan degenen die zichzelf verheerlijken en hun broeders mishandelen, hoe vaak zij ook vasten. We kunnen verwachten dat Jesjoea in Markus 2, toen Hij rechtstreeks werd bevraagd over het ritueel van het vasten van de Farizeeën, een vergelijkbaar antwoord zal geven als op de andere momenten. Als de Farizeeën Hem vragen waarom Hij niet vast, kunnen we verwachten dat Jesjoea hen zou vertellen dat God niet onder de indruk is van hun vasten, en dat als ze de genade van God willen ontvangen, ze ook barmhartig moeten zijn naar anderen. Zoals we zullen zien, bestaat er een interpretatie die bij deze gedachten past. Maar voordat we daarop ingaan, bekijken we eerst nog een ander stukje context. Dat wil zeggen, wat zeiden de profeten over het vasten? Toen het volk Israël te maken had met moeilijkheden, die door hun zonden werden veroorzaakt, droegen de profeten hen toen op om te vasten, of moesten ze barmhartigheid betonen aan hun broeders?

Wat Zeiden De Profeten Over Het Vasten?

De profeet Zacharia predikte in een moeilijke tijd voor het volk Israël. Toen hem werd gevraagd naar het vasten, zei JHWH door hem het volgende:

Zacharia 7:5-14

Zeg tegen de hele bevolking van het land en tegen de priesters: Wanneer u deze zeventig jaar gevestigd en rouw bedreven hebt in de vijfde en in de zevende maand, hebt u dan werkelijk voor Mij gevestigd? Of als u at en als u dronk, was u het niet die at en was u het niet die dronk? Zijn dit niet de woorden die de HEERE (JHWH) liet prediken door de dienst van de vroegere profeten, toen Jeruzalem met zijn omliggende steden bewoond en gerust was, en het Zuiderland en het Laagland bewoond waren? Verder kwam het woord van de HEERE (JHWH) tot Zacharia: Zo zegt de HEERE (JHWH) van de legermachten: Vel een betrouwbaar oordeel, bewijs goedertierenheid en barmhartigheid, eenieder aan zijn naaste. Onderdruk weduwe noch wees, vreemdeling noch arme. Bedenk in uw hart geen kwaad tegen elkaar. Maar zij weigerden er acht op te slaan, zij zetten hun schouder er dwars tegenin en stopten hun oren toe om niet te hoeven luisteren. Zij maakten hun hart als diamant, om maar niet te hoeven luisteren naar de wet en de woorden die de HEERE (JHWH) van de legermachten door Zijn Geest gezonden had, door de dienst van de vroegere profeten. Daardoor is grote verbolgenheid bij de HEERE (JHWH) van de legermachten ontstaan. Daarom is het gebeurd zoals Hij geroepen had maar waarnaar zij niet geluisterd hadden, evenzo riepen zij maar luisterde Ik niet, zegt de HEERE (JHWH) van de legermachten. Ik heb hen echter met een storm weggeblazen naar alle heidenvolken, die zij niet kenden. Het land werd achter hen verwoest, zodat niemand erdoorheen kon trekken of ernaar terugkeren. Zo maakten zij van het begerenswaardige land een woestenij.

Hier zien we dat de zonden van mensen, in het bijzonder hun gebrek aan mededogen voor de armen, de oorzaak was van deze nationale verwoesting. Zacharia zei dat hun vasten niet effectief was en dat ze in plaats daarvan berouw moesten hebben van hun slechte wegen. In plaats van te vasten, moesten ze stoppen met hun onderdrukking van de weduwen, wezen, bijwoners en armen. Hij wilde duidelijk maken dat vasten geen geldige vervanging was voor rechtvaardigheid en barmhartigheid.

Hoe zit het met de profeet Jesaja? Wat heeft God door hem heen gezegd over het vasten?

Jesaja 58:1-9

Roep luidkeels, houd u niet in, verhef uw stem als een bazuin, verkondig Mijn volk hun overtreding, en het huis van Jakob hun zonden. Hoewel zij Mij dag aan dag zoeken en vreugde vinden in de kennis van Mijn wegen, als een volk dat gerechtigheid doet en het recht van zijn God niet verlaat, vragen zij Mij om rechtvaardige oordelen. Zij vinden er vreugde in om tot God te naderen, terwijl zij zeggen: Waarom vasten wij, als U het toch niet ziet, waarom kwellen wij onze ziel, als U het toch niet weet? Zie, op uw vastendag zoekt u uw eigen wens, en beult u al uw arbeiders af. Zie, u vast om te twisten en ruzie te maken en om goddeloos op de vuist te gaan. Vast niet zoals heden als u uw stem wilt laten horen in de hoogte. Zou dit het vasten zijn dat Ik verkies: dat de mens zich een dag lang verootmoedigt, dat hij zijn hoofd buigt als een riet en zich neerlegt in rouwgewaad en as? Noemt u dat vasten en een dag die de HEERE (JHWH) welgevallig is? Is dit niet het vasten dat Ik verkies: dat u de boeien van de goddeloosheid losmaakt, dat u de banden van het juk ontbindt, dat u de onderdrukten vrij laat heengaan en dat u elk juk breekt? Is het niet dit, dat u uw brood deelt met wie hongerlijdt, en de ellendige ontheemden een thuis biedt, dat, als u een naakte ziet, u hem kleedt, en dat u zich voor eigen vlees en bloed niet verbergt? Dan zal uw licht doorbreken als de dageraad, en uw herstel snel intreden. Uw gerechtigheid zal voor u uit gaan en de heerlijkheid van de HEERE (JHWH) zal uw achterhoede zijn. Dan zult u roepen en de HEERE (JHWH) zal antwoorden, dan zult u om hulp roepen en Hij zal zeggen: Zie, hier ben Ik.

Hier zien we opnieuw dat de bestraffingen van de natie werden veroorzaakt door hun zonden, en dat het vasten geen oplossing was voor die bestraffingen. Zolang de mensen doorgingen met zondigen, zou God hun verzoeken niet honoreren om de bestraffing weg te nemen. De zonde, die de bestraffing had veroorzaakt, moest worden aangepakt. In plaats van te vasten, moeten ze de hongerigen voeden, de daklozen huisvesten, de naakten kleden, enzovoort. Zacharia en Jesaja zijn er allebei heel duidelijk over dat vasten geen oplossing is voor de zonde. Berouw en liefde zijn de oplossing.

De woorden van Jesjoea over het vasten in Mattheüs 6 en Lukas 18 klinken bijna hetzelfde als de woorden van deze profeten; Jesjoea zei dat de Farizeeën aan het vasten waren zodat de mensen onder de indruk zouden zijn van hun "rechtvaardigheid", terwijl ze eigenlijk berouw moesten hebben en hun gedrag veranderen. Zoals Zacharia zou zeggen, ze vastten niet "voor God". Als ze de aandacht van God wilden trekken om genade te ontvangen, dan hadden ze met hun hart terug moeten keren naar God, Hem dienen en hun medemensen moeten liefhebben. In plaats daarvan gingen ze door met zondigen. Ze waren ongehoorzaam aan God en verhieven zichzelf boven hun broeders.

Ze gingen door met het doen van precies die dingen die de rampspoed juist over hen had veroorzaakt. De profeten en Jesjoea hebben dus een zeer vergelijkbare boodschap over het vasten. Ze zeggen dat je de barmhartigheid van God kunt ontvangen als je barmhartig bent voor anderen, niet om deel te nemen aan de rituelen van vasten.

De Context van Markus 2

Als we terugkeren naar de gelijkenissen in Markus hoofdstuk 2, hebben we nu wat meer kennis om ze te kunnen interpreteren. We weten dat het vasten van de Farizeeën een gezamenlijk teken was van rouw, dat was bedoeld om de aandacht te trekken van God, zodat Hij hun natie genade zou schenken. We weten dat de profeten aangaven dat vasten geen geschikte oplossing was voor de problemen van een natie, en dat de echte oplossing was om berouw te hebben en anderen lief te hebben. We weten dat Jesjoea op dezelfde manier over het vasten dacht als de profeten. Hij zei dat vasten het oprechte berouw niet kon vervangen en vaak een hypocriete vertoning was van "rechtvaardigheid", die was bedoeld om indruk te maken op andere mensen, in plaats van te doen wat goed was in de ogen van God. Er is nog een laatste stukje context dat ons zal helpen om deze gelijkenissen te interpreteren, en dat zijn de verzen die leiden tot de vraag die aan Jesjoea wordt gesteld, in Markus 2:18. Vlak voordat Hij de vraag kreeg over het vasten, had Jesjoea wat tijd vrijgemaakt om te eten met zondaars en tollenaars - precies dezelfde mensen die de Farizeeën minachtend behandelden. De Farizeeën hebben Hem hierom bekritiseerd, maar Jesjoea legde uit dat dit de mensen waren die Zijn bediening juist het meest nodig hadden:

Markus 2:13-17

En Hij vertrok weer naar de zee; en heel de menigte kwam naar Hem toe, en Hij onderwees hen. En Hij ging verder en zag Levi, de zoon van Alfeüs, in het tolhuis zitten en zei tegen hem: Volg Mij! En hij stond op en volgde Hem. En het gebeurde, toen Hij in diens huis aanlag, dat ook veel tollenaars en zondaars met Jezus (Jesjoea) en Zijn discipelen aanlagen; want zij waren met velen en waren Hem gevolgd. En toen de schriftgeleerden en de Farizeeën Hem zagen eten met de tollenaars en zondaars, zeiden zij tegen Zijn discipelen: Waarom eet en drinkt Hij met de tollenaars en zondaars? En toen Jezus dat hoorde, zei Hij tegen hen: Wie gezond zijn, hebben geen dokter nodig, maar wie ziek zijn. Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen tot bekering te roepen, maar zondaars.

Dit verhaal hangt samen met de vraag over het vasten, die hierop volgt. In vers 16 wordt Jesjoea gevraagd waarom Hij met tollenaars en zondaars eet; Dan wordt hem in vers 18 gevraagd waarom Hij überhaupt eet, omdat dit allemaal gebeurt tijdens een openbare vastendag. Toen Jesjoea werd gevraagd waarom Hij met zondaars at, antwoordde Hij door te zeggen dat Hij hen genas van hun ziekte - dat wil zeggen, hen tot berouw bracht van hun zonden. Toen Hem werd gevraagd waarom Hij überhaupt at - dat wil zeggen, waarom Hij niet vastte - antwoordde Hij met de drie gelijkenissen die we proberen te interpreteren.

Weet je nog wat de profeten zeiden dat Israël moest doen om de barmhartigheid van God te ontvangen? Ze moesten voor de mensen in nood zorgen, in plaats van te vasten. De context van Markus 2 geeft aan dat Jesjoea zorgde voor de mensen in nood, in plaats van te vasten. Niet alleen predikte Hij tot de zondaars, in de verzen 13-17, maar in de verzen 1-10 vergaf Hij de zonden. In de verzen 11-12 genas Hij de zieken en in de verzen 23-28 voedde Hij de hongerigen. Jesjoea deed wat de profeten zeiden dat ze moesten doen, terwijl de Farizeeën deden wat de profeten zeiden dat ze *niet* moesten doen. Dit gaat allemaal een rol spelen in de gelijkenissen die Jesjoea in de verzen 18-22 heeft verteld.

Dus, met alle context die we hebben vastgesteld, gaan we de gelijkenissen nogmaals lezen om te zien of we ze nu beter kunnen begrijpen.

De Gelijkenis Van De Wijnzakken: Een Betere Interpretatie

Markus 2:18-22

En de discipelen van Johannes en van de Farizeeën vastten; en zij kwamen en zeiden tegen Hem: Waarom vasten de discipelen van Johannes en van de Farizeeën wel en waarom vasten Uw discipelen niet? En Jezus zei tegen hen: De bruiloftsgasten kunnen toch niet vasten terwijl de bruidegom bij hen is? Zolang zij de bruidegom bij zich hebben, kunnen zij niet vasten, maar de dagen zullen komen dat de bruidegom van hen weggenomen zal zijn, en dan, in die dagen, zullen zij vasten. En niemand naait een lap niet-gekrompen stof op een oud bovenkleed; anders scheurt de nieuwe aangenaaide lap iets af van het oude bovenkleed en ontstaat er een ergere scheur. Ook doet niemand nieuwe wijn in oude leren zakken; anders doet de nieuwe wijn de zakken barsten en stroomt de wijn eruit en gaan de zakken verloren; maar nieuwe wijn moet men in nieuwe zakken doen.

Bedenk dat Jesjoea spreekt tot de Farizeeën, die hun broeders minachtend behandelden. Ze wilden de barmhartigheid van God ontvangen, maar ze wilden niet barmhartig zijn voor hun broeders. In plaats daarvan probeerden ze de barmhartigheid van God te verkrijgen door te vasten, ook al hadden de profeten al duidelijk gemaakt dat God dit niet wilde. Dus toen de Farizeeën Jesjoea de vraag stelden over het vasten, begrijpen we nu wat dat ritueel voor hen betekende, en ook wat dat ritueel betekende voor de profeten, voor Jesjoea en voor God. Ook weten op basis van Zijn andere onderwijs dat Jesjoea het vasten van de Farizeeën niet goedkeurde. Dus hoe gebruikt Hij deze gelijkenissen om Zijn afkeuring uit te leggen? Welnu, Hij begint eerst te spreken over het vasten met een bruidegom - dat wil zeggen, vasten op een bruiloft. Vasten op een bruiloft zou zeer ongepast gedrag zijn. Een bruiloft is een tijd om te feesten, en als iemand zou vasten en rouwen op een bruiloft, zou dat de viering verstoren. Het vasten van de Farizeeën, om de barmhartigheid van God na te jagen, is dus als het vasten op een bruiloft; Het is ongepast, je bereikt er niets mee en je maakt alles alleen maar erger.

Zie je dat, als we vers 19 op deze manier interpreteren, vers 20 ineens heel logisch wordt. Als de bruidegom geen metafoor is voor Jesjoea, maar gewoon een willekeurige bruidegom is, dan zegt vers 20 niets over de vraag of Jesjoea wel of niet op aarde is. Het zegt gewoon dat er een beter moment en tijdstip is om te vasten. Je vast niet terwijl de bruidegom op zijn bruiloft is; Je viert feest terwijl de bruidegom op zijn bruiloft is, en je vast nadat hij is vertrokken. Op dezelfde manier vast je niet als je wordt gestraft voor de zonde; Je hebt berouw van je zonden en je vast pas nadat je je zonden, de bron van je straf, hebt verwijderd. Vers 20 zegt niets over het vasten wanneer Jesjoea op aarde is, als tegenstelling tot wanneer Hij in de hemel is, noch geeft het aan dat de discipelen zich ooit weer zullen bezighouden met de Farizeïsche tradities. Het vergelijkt de daden van de Farizeeën gewoon met het vasten op een bruiloft; Hij geeft aan dat hún tradities om te vasten ongepast en destructief zijn.

Hoe sluit de gelijkenis van de bruiloft dan aan op de andere twee gelijkenissen? Welnu, zoals we al zeiden, zou het vasten op een bruiloft ongepast zijn, en het feest verstoren. Op dezelfde manier zou het aanbrengen van de verkeerde lap op een kledingstuk dat kledingstuk vernielen, en het vullen van de verkeerde zakken met nieuwe wijn de zakken vernielen en de wijn verspillen. Alle drie deze gelijkenissen hebben dezelfde boodschap: er is een juiste manier om de dingen te doen, en ook een onjuiste manier, die tot vernieling zal leiden. Alle drie de gelijkenissen vertellen de Farizeeën dat hun vasten ongepast is. Ze worden geconfronteerd met de gevolgen van hun zonden en ze reageren met vasten in plaats van oprecht berouw te hebben. Het resultaat van dit ongepaste gedrag zal vernieling zijn. Nu kunnen we dus zien hoe deze interpretatie de vraag van de Farizeeën over het vasten beantwoordt. De Farizeeën bevonden zich in een slechte situatie: het volk Israël werd gestraft voor hun zonden. De Farizeeën wilden dat God hen barmhartig zou zijn en hun straf zou wegnemen. Om de barmhartigheid van God na te streven, vastten ze twee keer per week, maar ze waren niet barmhartig voor hun broeders. Ze hadden geen berouw van hun zonden, noch hielpen ze anderen om zich van hun zonden te bekeren.

Wat ze deden was niet de oplossing voor de problemen van de natie. Zolang ze zich concentreerden op het ritueel van het vasten in plaats van echt berouw te hebben, zouden de problemen van de natie alleen maar verergeren. Het was alsof ze nieuwe wijn in oude zakken goten. Hun wegen zouden eindigen in een ramp. Jesjoea daarentegen had mededogen met zijn broeders. Hij onderwees de mensen om zich heen om zich te bekeren van hun zonden en terug te keren naar God. In feite is dit wat Hij deed toen Hij met zondaars aan het eten was, vlak voordat Hem de vraag werd gesteld over het vasten. In Markus hoofdstuk 2 richtte Jesjoea zich op de oorzaak van de problemen van de natie; Hij vergaf de zonden (Markus 2:5), genas de zieken (Markus 2:11-12), predikte tot de verlorenen (Markus 2:13-17) en voedde de hongerigen (Markus 2:23). Hij probeerde niet rechtvaardig te lijken door te vasten, maar was in plaats daarvan echt rechtvaardig in Zijn daden; Hij zorgde voor de mensen in nood en diende de zondaars. Hij deed wat God verlangde. Dit is de reden waarom Jesjoea, in het verslag van Mattheüs over deze gebeurtenissen, het volgende zegt:

Mattheüs 9:13

Maar ga heen en leer wat het betekent: Ik wil barmhartigheid en geen offer; want ik ben niet gekomen om rechtvaardigen tot bekering te roepen maar zondaars.

De Farizeeën brachten God "offers" in de vorm van hun vasten, maar Jesjoea voorzag in de barmhartigheid, en dat is wat God werkelijk wil. Zijn daden waren als het gieten van nieuwe wijn in nieuwe zakken. Dat wil zeggen, Hij deed het juiste.

Een Opmerking over Lukas 5:39

We hebben eerder vermeld dat het verslag van Lukas over deze gelijkenis eindigt met de volgende woorden van Jesjoea:

Lukas 5:39

En niemand die oude wijn drinkt, wil meteen nieuwe, want hij zegt: De oude is beter.

We kunnen ons afvragen hoe dit vers past bij de interpretatie waartoe we in deze studie zijn gekomen. Is dit niet een kwestie van iets nieuws tegenover iets ouds stellen? Suggereert dit dan niet dat Jesjoea *niet* wilde aangeven dat er gepast en ongepast gedrag bestaat, maar dat nieuwe dingen beter zijn dan oude dingen?

Welnu, allereerst laat dit vers precies zien waarom Jesjoea *niet* zegt dat iets nieuws superieur is aan iets ouds. Nogmaals, zoals we eerder aangaven, is wijn geen geschikte metafoor om dat punt te illustreren, en dit vers laat precies zien waarom oude wijn onherroepelijk beter is dan nieuwe wijn. Dit vers geeft dus geen enkele steun voor deze populaire interpretatie; Sterker nog, het is er ronduit mee in tegenspraak.

Met dat in gedachte kan dit vers gemakkelijk in onze interpretatie passen als we het als een vierde gelijkenis beschouwen. De eerste gelijkenis heeft het over het verzieken van een bruiloft door te vasten, de tweede heeft het over het vernielen van een kledingstuk met een nieuwe lap, de derde heeft het over het vernielen van oude wijnzakken met nieuwe wijn, en deze opmerking, in Lukas 5:39, gaat over het vernielen van het genot van het drinken van wijn, door een inferieur product. Als deze gelijkenissen willen duidelijk maken dat de Farizeeën de natie Israël aan het ruïneren waren door zich te concentreren op het vasten in plaats van God te gehoorzamen en anderen barmhartigheid te betonen. Daarom ging Jesjoea niet vasten voor God, maar deed Hij in plaats daarvan de goede dingen waar God naar verlangde.

Als laatste korte opmerking willen we erop wijzen dat het vasten op zichzelf niet slecht is. Jesjoea heeft Zelf veertig dagen gevast (Mattheüs 4:1-2) en de apostelen hebben bij verschillende gelegenheden gevast (Handelingen 13:2-3; 14:23). Maar het vasten mag geen vervanging zijn om mensen op een andere manier te behandelen dan God ons opdraagt. Vasten bewerkt ook geen verzoening voor onze zonden. Dat is niet het juiste gebruik van het vasten, en dat is wat Jesjoea duidelijk wilde maken. Het is niet zo dat vasten verkeerd is, maar vasten kan berouw en barmhartigheid niet vervangen.

Conclusie

De gelijkenissen in Markus 2 zijn geen metaforen over Jesjoea die het Jodendom of het Oude Testament vervangen. Ze maken eerder duidelijk dat problemen niet kunnen worden opgelost met ongepaste oplossingen. Het vasten van de Farizeeën deed hen er vroom en godvrezend uitzien, maar ze deden niets om echt de aandacht te trekken van God zodat Hij hen barmhartigheid zou betonen.

Zolang de Farizeeën meer gericht waren op het vasten dan op oprecht berouw en mededogen, zouden ze vernieling over zichzelf blijven afroepen. Op dezelfde manier zou nieuwe wijn in oude wijnzakken de wijnzakken vernielen en zou het vasten op een bruiloft de bruiloft verzieken. Jesjoea toonde hen, zoals de profeten voor Hem, een betere manier om de aandacht van God te krijgen. De reden dat Zijn discipelen niet vastten, is omdat ze in plaats daarvan handelden naar het verlangen van God. Ze pakten de zonde aan, die oorzaak was van de problemen van de natie. Zij ontfermden zich over hun broeders, en verhieven zich niet boven hun broeders. Dat was de oplossing waar God naar op zoek was, en dit is wat de gelijkenissen van Jesjoea in Markus 2 moesten onderwijzen.

We bidden dat je bent gezegend door deze studie. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)